

Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vilde Tabet være saa stort (Tscherning: Det er ikke rigtigt!). Den ærede Rigsdagsmands Afbrudelser kunne jo ellers ofte gjøre Skade, men han havde den Velvillie at nævne 2 % som det Udbytte, Banen vilde give, da jeg igaar Aftes udtalte mig; men efter min Opfattelse vil der ikke kunne være Tale om et saadant Tab. Lad os, mine ærede Herrer, tænke os, at der slet ikke var Tale om nogen Overenskomst eller Transaction, at Indenrigsministeren stod med fuldkommen frie Hænder og Tverbaneactierne kom paa Markedet, vilde De saa ansee det for forsvarligt, om Indenrigsministeren vilde see paa, at disse Actier, disse garanterede Papirer, stode dybt under deres virkelige Værdi, samtidig med at der kunde være Udset til, at store Mængder af andre Jernbanepapirer vilde komme paa Markedet; jeg spørger: vilde De ansee det for rigtigt? Jeg vilde ansee det for aldeles urigtigt; jeg vilde ansee det for noget af det Allerværsteste, der kunde hænde os, at det, samtidig med at der er Tale om betydelige Foretagender og Tale om i betydeligt Omfang at afslutte Contracter, laae aabent og klart for Alverdens Øine, at det Papir, vi garanterede, ikke betød stort, at vore Foretagender i Udland vare saa daarlige, at de kjøbte Jernbaneactier bleve noterede paa Verdensmarkedet til den eller den overordentlig lave Pris; troer man, at det var Forhold, der vare gunstige for at arbejde videre frem i denne Retning og afslutte helbige Contracter; troer man, at det vilde være forsvarligt under saadanne Omstændigheder at lade dette Papir staae dybt under dets virkelige Værdi? Og seer man blot hen til Reservefondens Interesse; vil det da ikke være til Fordeel for dette, naar man seer, at et Papir staaer dybt under sin Værdi, at man da, ikke for at hjælpe paa Noget eller for at støtte et særligt Foretagende, men ganske simpelt for at gjøre en god Forretning, kjøber det. Jeg tilstaaer, at jeg uden Hensyn til nogen som helst indgaaet Overenskomst, uden Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder, vilde ansee det for en rigtig, hensigtsmæssig og helbig Anvendelse af Reservefondens Midler at kjøbe de kjøbte Jernbaneactier, naar dette Papir kom paa Markedet og

der stod under sin virkelige Værdi. At dette nu allerede er sleet noget mere i det Større, at min ærede Formands Formand i Ministeriet har seet længere frem i Tiden, og at dette Fremsyn er gaaet noget længere end til hans egen Tid som Minister, er Noget, som, saa forekommer det mig, ikke vedrører denne Sag. Rigsdagens Stilling til Transactionen er en velvillig Stilling; den skal og maa være en saadan, ikke fordi man efter Tverbanen, ikke fordi man jo kunde ønske en eller anden Forandring i den, men fordi man ved denne Velvillie støtter de mere omfattende Foretagender, som jeg troer have Interesse idetmindste for en stor Deel af Rigsdagens Medlemmer. Denne Velvillie, som jeg paakalder som en vægtig Østestang for, at de paatænkte Planer ikke skulle falde til Jorden, den paakalder jeg i Rigsdagens egen Interesse for Tverbaneactierne, og mod denne Velvillie vilde det stride, naar vi vilde sige, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) siger i sit Forslag: kjøb Alt i Verden saavel indenlandske som udenlandske Papirer, kun ikke Tverbaneactier, eller kjøb dem i alt Fald saaledes, at der aldeles ikke er taget Hensyn til, at de ere garanterede af Regjeringen, thi det bethyder Intet. Nei, naar vi see bort fra Spørgsmaalet om den større eller mindre Berettigelse, der har været til at gaae ind paa den stedfundne Transaction, naar vi blot betragte Landets sande og virkelige Interesser saaledes, som de ligge for, saa maae de ærede Medlemmer i deres Beslutning ledes af Velvillie til de Actier, hvorom der her er Tale, og denne Velvillie vil ogsaa lede dem til ikke at vedtage noget som helst Forslag, hvorved den vilde fornægtes. Jeg taler her paa ingen Maade af Interesse for min ærede næstforegaaende Formand; hvad min ærede nærmest foregaaende Formand angaaer, da mener han, at den hele Transaction er gaaet sporløst hen, uden at noget Ansvar er kommet til at hvile paa ham, han har søgt at lempe sig derfra, som han bedst kunde; jeg vilde gjerne have hørt, at han skulde have lagt sine Skuldre til saaledes, at vi havde været flere om at bære Læsset; jeg havde troet, at han selv vilde have spændt sig for Bognen, men nu hører jeg, at han hellere vil gaae bagefter Bog-